

fusioner og reformer, plejer den normale arbejds-gang at være, at man nedsætter en kommission eller et udvalg. Sådan gjorde man faktisk, da man lavede kommunalreformen, og det her er en fusion, en reform på linje med det.

Så er det bare, man kan undre sig over, hvorfor det så lige pludselig overhovedet ikke er vigtigt at have et seriøst udvalgsarbejde eller kommissionsarbejde. Jeg begriber det sådan set ikke. Det er jo ikke, fordi det er nogen lille ting at fusionere universiteter. Vi synes, det er en stor, gennemgribende ting, som får betydning for universiteterne mange, mange år fremover.

Så spørgsmålet er bare: Hvorfor var det, regeringen lige præcis i det her tilfælde ikke syntes, det var nødvendigt at nedsætte en kommission eller et udvalg, der kunne kulegrave det her område, så vi også fik et uvildigt grundlag?

Kl. 12.05

Formanden:

Fru Carina Christensen for endnu en kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Carina Christensen (KF):

Det kunne eventuelt hænge sammen med, at universiteterne jo har været i gang med det her længe. Man skal jo huske på, at det er rigtigt, at vi har været inde og pege på sektorforskningsinstitutionerne, og dem har vi ønsket at flytte ind på universiteterne, men der er jo mange frivillige fusioner, der foregår internt mellem universiteter, handelshøjskoler osv., og det er jo noget, universiteterne selv har ønsket.

Det, jeg næsten hører, er, at så skulle vi faktisk gå ud og bremse den proces og sige: Næ næ, I kan ikke gå videre, før vi ligesom har lavet en kommission herinde, et stort udvalgsarbejde, og vi har udlagt en færdig masterplan for, hvordan universitetsstrukturen skal se ud i fremtiden.

Er det sådan, Det Radikale Venstre foretrækker det: at vi altså bremser den frivillige proces, der foregår og er i fuld gang ude på universiteterne?

(Kort bemærkning).

Charlotte Fischer (RV):

Nu er der ingen, der taler om at bremse noget som helst – udvalgsarbejder behøver ikke nødvendigvis at tage år og dag. Man nedsatte Børstingudvalget, og det kunne jo være sjovt at spørge: Hvorfor fik vi et udvalg på ét udvalgt

område? Det kunne have været spændende at få det generelt.

Vi synes bare, det er en skidt arbejdsmåde, når man nu laver reformer, der rækker så langt ud i fremtiden, at man ikke fik både og. Vi har alverdens respekt for universiteterne, men uanset hvordan man vender og drejer det, er de parthavere i det her. Som institution har man også en egeninteresse, og derfor mener vi, at det havde været vigtigt at få et uvildigt beslutningsgrundlag at holde det op imod. Det havde været en bedre proces, og det havde givet et mere oplyst grundlag. Det vil vi fastholde.

Formanden:

Tak til fru Charlotte Fischer.

Jeg skal her afbryde forhandlingen og udsætte mødet for frokostpause. Det genoptages i dag kl. 13.00.

Mødet udsat kl. 12.07

Mødet genoptaget kl. 13.02

Forhandlingen genoptoges.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Den næste ordfører i debatten er hr. Morten Homann.

Morten Homann (SF):

Det er to forskellige emner, som vi diskuterer i dag, men i virkeligheden er de jo tæt forbundne, fordi de på hver sin side er et udtryk for det, som man visse steder i udlandet kalder for den danske syge, nemlig at de danske universiteter er væsentlig mere markedsgjorte og væsentlig mindre demokratiske, end universiteterne er i ganske mange andre lande, herunder i øvrigt også i USA, som ellers har ry for det modsatte.

Vi begynder efterhånden at se resultaterne af universitetsreformen, som blev vedtaget for 3 år siden, og at reformen, jeg må sige: desværre, i høj grad lever op til de forventninger, som bl.a. SF havde til den. Det er klart, at den har givet mindre indflydelse til medarbejdere og studerende og omvendt meget mere topstyrede universiteter. Den har skabt flere problemer for forskningsfriheden, og de ting tilsammen gør jo, at man får en vanskeligere rekruttering til universiteterne.